
ПРОГЛААС

Издание на Филологическия факултет
при Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“

кн. 1, 2010 (год. XIX), ISSN 0861 7902

ПРИСЪДЕНИ НАУЧНИ СТЕПЕНИ И ЗВАНИЯ

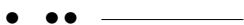

На 17 март 2010 г. висшата атестационна комисия присъди научната степен **доктор на филологическите науки** на доц. д-р **ВЛАДИМИР ЕДУАРДО САБОУ-РИН-ДРЕНСКА** въз основа на защитена дисертация на тема „Мистика и Модерност. Испанската католическа мистика през Златния век“. Дисертационният труд изследва испанската католическа мисти-

ка от втората половина на XVI в. като „праистория на Модерността“ (Валтер Бенямин), чиито последни – генеалогически споделени – условия на мислимост се съдържат в модерната абсолютистка държава и западния тип субектност. Предмет на изследването са творбите на Игнасио де Лойола (1491–1556) и Тереса от Авила (1515–1582). Социалноисторическата и генеалогическата инфраструктура на условията на възможност на мистичния опит се полага в процеса на конституиране на модерната субектност като интериорно пространство на всеки възможен опит. Модерната душа и модерната държава са корелативни понятия, чието взаимно обуславяне оформя обема на интериорното пространство като „субект“, поданик на ранномодерната държава. Процесите на модернизирание, обуславящи разцвета на испанската католическа мистика, са в основата си процеси на „социално дисциплиниране“ (Герхард Йострайх). Интериорното пространство на мистичния опит е разкрито в неговата конституираност като продукт и „субект“ на

приложение на ранномодерните дисциплинарни технологии. Привилегирован „субект“ на ранномодерните „технологии на душата“ (М. Фуко) представлява женската мистика, чийто разцвет в Испания през XVI и XVII в. бележи една по-дълбока степен на проникване и овладяване на тялото от страна на техниките за дисциплинаране на личността.

Владимир Сабоурин е преподавател по история на испанската литература в катедра „Романистика“ на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, където работи от 1994 г. Научните му интереси са в областта на испанската литература на ранната модерност (XV–XVII в.). Автор е на 80 публикации и 7 книги, между които *Произход на испанския пикаресков роман* и *Свещенотрезвото. Мистика и Модерност*. Носител е на наградата „Дъбът на Пенчо“ за литературоведски приноси към модерната българска култура.

На 14 октомври 2009 г. гл. ас. д-р **МАРИН КИРИЛЧЕВ ПЕТКОВ** от катедра „Германистика и нидерландистика“ защити дисертацията си пред СНС при БАН. Той е постъпил във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ през 1998 г. като асистент по съвременен немски език. Научните му интереси са в областите история на немския език, история на немско-езичните страни, историческа и съвременна немска морфология, проблеми на ономастиката и на превода. Специализирал е през 2000 г. във Виена (Австрия), през 2003 г. и 2006 г. в Йена (Германия).

Дисертацията на тема *Словообразователните модели в старовисоконемските и в старобългарските славянски антропоними* разглежда в съпоставителен план словообразуването при старовисоконемските (германски) и при старобългарските (славянски) лични имена. Изследването обхваща засвидетелстваните в писмени паметници